18

எபிரெயர்: ஊக்கமூட்டுதலுக்கான வார்த்தை

தலைப்பு

எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபம் அதைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது. "எபிரெயர்" என்பது எபிரெய மொழி பேசும் கிறிஸ்தவர்களைக் குறிக்கிறது, வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், இது யூதக்கிறிஸ்தவர்களைக் குறிக்கிறது. இந்தக் கடிதத்தின் பொருளடக்கம், இது யூதப்பின்னணியைக்கொண்ட வாசகர்களுக்கான கடிதம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

பின்னணி

இப்புத்தகத்தின் எழுத்தாளர் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள் ளாதபடியால், இப்புத்தகத்தை யார் எழுதியிருப்பார் என்பது பற்றி கணிசம ான அளவுக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. லூக்கா, தீமோத்தேயு, அப்பொல்லோ, பர்னபா, சீலா, ஆக்கில்லா மற்றும் பிரிஸ்கில்லாள், மற்றும் பிறர் இதை எழுதியிருக்கக்கூடும் என்று விரிவான கோட்பாடுகள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளன, ஆனால் இவைகளில் ஏதொன்றிற்கும் வரலாற்றுப் பூர்வமான ஆதாரம் எதுவும் இருப்பதில்லை. பவுல் இந்த நிருபத்தை எழுதினார் என்ற பலத்த பாரம்பரியக்கூற்று உள்ளது. தொடக்ககாலக் கல்வியாளர் ஓரிகன் என்பவர், எபிரெயருக்கு நிருபத்தை யார் எழுதினார் என்று "தேவன் மாத்திரமே நிச்சயமாக அறிவார்" என்று அடிக்கடி கூறியதாக மேற்கோள் காண்பிக்கப்படுவது உண்டு; ஆனால் ஓரிகன் தமது சக கிறிஸ்தவர் ஒருவருக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்றில், பவுல் தான் இதன் எழுத்தாளர் என்பதில் தமக்குச் சந்தேகம் எதுவும் இல்லை என்று சுட்டிக்காண்பித்திருந்தார். பவுலின் எழுத்து உதவியாளராகச் செயல்பட்டவர் யார் என்பது பற்றி அவரது புகழ்பெற்ற குறிப்புரை அக்கறை கொண்டிருந்தது. இந்த நிருபத்தின் பல விஷயங்கள் பவுலைப் பற்றிய நினைவூட்டுதலாக இருக்கையில், இதில் மற்ற பல விஷயங்கள் பவுலின் வழக்கமான நடையில் இருந்து மாறுபட்டவைகளாய் இருக்கின்றன என்பதே பிரச்சனையாகும். இந்தத் தொகுப்பானது பவுலினாலோ அல்லது அவரது தோழர்களில் ஒருவராலோ எழுதப்பட்டிருக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன, ஆனால் அந்தக் கருத்துப் பற்றி ஒருவர் மிகச்சரியான முடிவுகூற இயலாது. பரிசுத்த ஆவியானவரே இதன் உண்மை எழுத்தாளர் என்பது நினைவில் வைக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விஷயமாக உள்ளது.

இந்தக் கடிதம் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள யூதக்கிறிஸ்தவர்களுக்கு இது எழுதப்பட்டதாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை, ஆனால் இதனை எழுதி யவர் தனிப்பட்ட வகையில் அறிந்திருந்த கிறிஸ்தவர்களின் குழு ஒன்றிற்கு (13:18, 19) இது எழுதப்பட்டது. இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு சபைக்குழுமத்திற் குள்ளாகவே இருந்த ஒரு சிறு பிரிவினராய் இருந்திருக்கக் கூடும் (13:17, 24). அவர்கள் சற்றுக்காலமாகக் கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்திருந்தனர் (5:12;

10:32). அவர்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்வை உற்சாகத்துடன் தொடங்கியிருந்தனர் (6:10; 10:33, 34); அவர்கள் உபத்திரவங்களைக்கூடச் சகித்திருந்தனர் (10:31, 32). இருப்பினும், அவர்கள் ஊக்கம் இழந்து போயிருந்தனர். அவர்கள் ஆராதனையில் கலந்துகொள்ளாதிருந்தனர் (10:25). அவர்கள் விசுவாசவிலக்கம் என்ற அபாயத்தில் இருந்தனர் (2:1முதல்.; 6:1-6; 10:26-31). இந்த நிருபத்தில் உள்ள விவாதவரிசையானது, அவர்கள் யூதத்துவத்திற்குத் திரும்பும்படி சோதிக்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.

''விசேஷித்த'' என்பது இப்புத்தகத்தின் திறவுகோல் வார்த்தையாக உள்ளது. இவ்வார்த்தை பன்னிரெண்டு அல்லது பதிமூன்று முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. யூதத்துவத்தைக் காட்டிலும் கிறிஸ்தவத்தில் ஒவ்வொன்றும் விசேஷித்ததாக உள்ளது என்று இதன் எழுத்தாளர் வலியுறுத்துகின்றார். நகல் எடுக்கப்பட்ட பிரசங்கம், நடைமுறைப் புத்திமதி களுடன் கூடிய ஒன்றுவிட்டொன்று வரும் விவாதங்கள் என்பதே இதன் எழுத்துநடையாக உள்ளது (வரைகுறிப்பைக் காணவும்). இதன் எழுத்தாளர் தமது முயற்சி முழுவதையும், "புத்திமதியான வார்த்தைகள்" என்று அழைத்தார் (13:22). "புத்திமதி" என்பது ஒரு கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தையில் இருந்து வருகிறது, அவ்வார்த்தையில் "உடன் அழைத்தல்" என்ற நேரடி அர்த்தம்தரும் வினைச்சொல் லும், "புத்திகூற," "வேண்டுகோள் விடுக்க," "ஆறுதல்படுத்த" என்று பல்வேறு வகையில் மொழிபெயர்க்கப் படக்கூடிய வார்த்தையும் சேர்ந்துள்ளன. "உற்சாக மூட்டுதல்," என்ற வார்த்தை மகிழ்விற்குரிய உடன்பாடாக உள்ளது, இது புத்தி கூறுதல் மற்றும் ஆறுதல்படுத்துதல் என்ற கருத்துக்களை ஒன்றிணைக்கிறது. எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபம் "உற்சாகமூட்டுதலின் வார்த்தையாக" உள்ளது.

யூதப்பலி முறைமையானது இந்தப் புத்தகம் எழுதப்பட்ட கால கட்டத்தில் நடைமுறையில் இருந்ததென்பது உறுதியாகையால் (9:6-10; 13:10), இப்புத்தகம் கி.பி. 70ல் எருசலேம் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எழுதப்பட்டிருக்கலாம்.

இப்புத்தகத்தின் விவாதங்களைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, லேவியராகமம், எண்ணாகமம், மற்றும் யாத்திராகமம் ஆகிய புத்தகங்களில் வரைகுறிப் பிடப்பட்டபடி யூதத்துவ அமைப்பு முறை பற்றிய அடிப்படை அறிவு நமக்குத் தேவைப்படுகிறது.

வரைகுறிப்பு

I. *விவாதம்: தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் தூதர்கள் ஆகியோரைக் காட்டிலும் கிறிஸ்து விசேஷித்தவராக இருக்கின்றார் (1).*
II. *புத்திகூறுதல் (2:1-4).*
III. *விவாதம்: தூதர்கள் மற்றும் மோசே ஆகியோரைக் காட்டிலும் கிறிஸ்து விசேஷித்தவராக இருக்கின்றார் (2:5-3:6).*
IV. *புத்திகூறுதல் (3:7-4:16).*
V. *விவாதம்: கிறிஸ்து விசேஷமான ஆசாரியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளார், பாகம் 1 (5:1-10).*
VI. *புத்திகூறுதல் (5:11-6:20).*
VII. *விவாதம்: கிறிஸ்து விசேஷமான ஆசாரியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளார், பாகம் 2 (7:1-10:18).*
VIII. *புத்திகூறுதல் (10:19-13:25).*

எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இருந்து பாடங்கள்

நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் யூதப்பின்னணியைக் கொண்டிரா திருப்பினும், நாம் ஊக்கம் குன்றியவர்களாகி வாழ்வின் பழைய வழிக்குத் திரும்பும்படி சோதிக்கப்படுகின்றோம். எபிரெயருக்கு எழுதிய நிருபமானது, நம் யாவருக்கும் வல்லமை நிறைந்த செய்தியைக் கொண்டுள்ளது: உலகமானது கிறிஸ்துவைக் காட்டிலும் மேன்மையான எதையுமே அளிக்க இயலாது!

இயேசுவை நமது பிரதான ஆசாரியராக முன்வைக்கும் புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகம் இது ஒன்றே. இப்புத்தகத்தில் அவர் பத்துமுறை "பிரதான ஆசாரியர்" என்றும் மற்ற முறைகள் "ஆசாரியர்" என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றார். 4:14-16 வசனங்கள் திறவுகோல் வசனங்களாகும். இயேசு நமது பிரதான ஆசாரியராக இருப்பதால், நாம் தேவனுடைய கிருபாசனத்தைத் தைரியமாய்க் கிட்டிச்சேர முடியும்!

நீங்கள் இந்த நிருபத்தைப் படிக்கையில், பழைய மற்றும் புதிய உடன்படிக்கைகளுக்கு இடையில் உள்ள வேறுபாடுகள் தொடர்ந்து குறிப்பிடப்படுவதை, விசேஷமாக 8-10 அதிகாரங்களில் அவ்வாறு குறிப்பிடப்படுவதைக் கவனியுங்கள். எவரொருவரும் தங்கள் மதரீதி யான நடைமுறைக்குப் பழைய ஏற்பாட்டிற்குத் திரும்பும்படி விரும்ப வேண்டியதென்ன?

5:11-14ல் இந்த நிருபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்களின் அடிப்படைப் பிரச்சனை சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. "புத்திகூறுதலின்" பெரும்பான் மையான பகுதியானது படர்க்கைப் பெயரிலுள்ளது, ஆனால் இந்தப் பகுதி நேரடியாக முன்னிலைப் பெயரில் உள்ளது: "நீங்கள் கேள்வியில் மந்த முள்ளவர்களானபடியால்" (வசனம் 11). இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் ஆவிக்குரிய வகையில் வளரத் தவறியிருந்தனர்; அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் பக்குவமடையத் தவறியிருந்தனர். நம்மில் எத்தனைபேர், பல ஆண்டுகளாகக் கிறிஸ்தவர்களாய் இருந்தும், இன்னமும் ஆவிக்குரிய வகையில் குழந்தையாகவே இருந்து வருகின்றோம்?

ஆத்தும நங்கூரம்
(எபிரெயர் 6:9-20)

எழுத்தாளர் தமது வாசகர்களுக்கு நடைபெறக்கூடிய பயங்கரமான விஷயங்கள் யாவை என்று அப்போதுதான் சுட்டிக்காண்பித்திருந்தார் (6:1-8), ஆனால் இப்போது அவர் செயல்விளைவில், "நாங்கள் இன்னும் உங்கள்மேல் நம்பிக்கையாய் இருக்கின்றோம்" (6:9) என்று கூறுகின்றார். அவர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு இன்றியமையாதவை யாவை? அவர்கள் நம்பிக்கையைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நம்பிக்கை என்பது அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக உள்ளது! "இப்பொழுது விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு இம்மூன்றும் நிலைத்திருக்கிறது; ..." (1 கொரிந்தியர் 13:13). இது எபிரெயர் 6:19ல் "ஆத்தும நங்கூரம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது நமக்குப் பாதுகாப்பைக் கொடுக்கிறது. நாம் எவ்வாறு நம்பிக்கையைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்க முடியும்? நமது வேத பாடப்பகுதியானது நம்பிக்கையின் பல்வேறு ஆதாரமூலங்களை நமக்குத் தருகிறது:

I. *தேவனுடைய இயல்பினிமித்தம் நாம் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்க முடியும் (6:10ஆ).*
   A. *தேவன் அநீதியுள்ளவராய் இருப்பதில்லை.*
   B. *தேவன் மறந்துவிடுவதில்லை. மனிதப்பிறவிகள் என்ற வகையில், நாம் மறந்துவிடுகின்றோம்; ஆனால் தேவன் மறப்பதில்லை.*

II. *நம்மால் இயன்ற அளவு மிகச்சிறப்பாகச் செயல்படுவதினிமித்தம் நாம் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்க முடியும் (6:10அ, 11, 12).*
   A. *நாம் தேவனுக்காகச் செய்யும் ஊழியத்தை அவர் மறப்பதில்லை.*
   B. *நாம் ஊக்கத்துடன் அவருக்குத் தொடர்ந்து ஊழியம் செய்தால், நாம் "நம்பிக்கையின் முழு நிச்சயத்தை" கொண்டிருக்க முடியும்!*

III. *கடந்தகாலத்தில் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்திருந்தவர்களைத் தேவன் ஆசீர்வதித்து இருப்பதனிமித்தம் நாம் நம்பிக் கையைப் பெற்றிருக்க முடியும் (6:12ஆ-15).*
   A. *கடந்த காலத்தில் விசுவாசத்துடன் சகித்திருந்தவர்களைத் தேவன் ஆசீர்வதித்தார் (அதிகாரம் 11).*
   B. *ஒரு உதாரணம் என்ற வகையில், ஆபிரகாமைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள். ஆபிரகாம் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தபடியால் சகிப்புத் தன்மையுடன் இருந்தார்; அவர் உண்மையிலேயே செய்வேன் என்று தேவன் கூறியவற்றைச் செய்வார் என்று நம்பினார். கடைசியில் எல்லா வாக்குத்தத்தங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன!*

IV. *தேவன் பொய்யுரையாதவர் என்பதினிமித்தம் நாம் நம்பிக்கையைப் பெற்றிருக்க முடியும் (6:16-18).*
   A. *தேவன் தம்மீதே ஆணையிட்டார் (6:13; ஆதியாகமம் 22:16); இந்தச் சிந்தனை இப்போது விரிவாக்கப்படுகிறது.*
   B. *தேவன் ஒரு வாக்குத்தத்தத்தை அளிக்கும்போது, அதன்மீது நீங்கள் உங்கள் வாழ்வைப் பணயம் வைக்க முடியும்!*

V. *நாம் இயேசுவின்மீது நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்க முடியும் (6:18ஆ-20).*
   A. *நம்பிக்கையானது எங்கு நங்கூரமிடப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கவனியுங்கள்: "திரைக்குள்ளாக [உட்புறமாக]," அதாவது, பரலோகத்தில் (வசனம் 19)!*
   B. *அந்த நங்கூரத்தைப் பாதுகாப்பதற்குப் பரலோகத்தில் இருக்கிறவர் யார் என்பதைக் கவனியுங்கள்: இயேசு (வசனம் 20). அவர் நமக்காக, "ஜனத்தின் பாவங்களை நிவிர்த்தி செய்வதற்கேதுவாக, தேவகாரியங்களைக்குறித்து இரக்கமும் உண்மையுள்ள பிரதான ஆசாரியரா யிருக்கும்படிக்கு" (2:17; 2:18ஐக் காணவும்). 4:14-16ல், "வானங் களின் வழியாய்ப் பரலோகத்திற்குப்போன தேவகு மாரனாகிய இயேசு என்னும் மகாபிரதான ஆசாரியர் நமக்கு இருக்கிறபடியினால், நாம் பண்ணின அறிக்கையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருக்கக்கடவோம். நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்துப் பரிதபிக்கக்கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல், எல்லா விதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டும், பாவமில்லா தவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார். ஆதலால்,*

நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ்செய்யும் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக்கடவோம்" என்று நமக்குக் கூறப்படுகிறது.

முடிவுரை

"நமக்கு முன் வைக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைப் பற்றிக்கொள்ளும்படி அடைக்கலமாய் ஓடிவந்த நமக்கு இரண்டு மாறாத விசேஷங்களினால் நிறைந்த ஆறுதலுண்டாகும்படிக்கு எவ்வளவேனும் பொய்யுரையாத தேவன் அப்படிச்செய்தார். அந்த நம்பிக்கை நமக்கு நிலையும் உறுதியும், திரைக் குள்ளாகப் போகிறதுமான ஆத்தும நங்கூரமாயிருக்கிறது, ..." (6:18, 19). உங்கள் வாழ்வு "நிலையும் உறுதியுமான" இந்த நங்கூரத்தைக் கொண் டுள்ளதா? நீங்கள் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றின்மூலமாக அதைப் "பற்றிக்கொண்டு" இருக்கின்றீர்களா?